

N-a fost doar poveste!

Doina Bezea

cirezi de nuci goneau desculțe-n păr
și umbra lor nu ne făcuse cruci
din miez de fragi nu ne cădea vreun dor
nici ierbii calde nu-i eram năluci.

cu clești de raci ne apucam de zori
genunchii ne strângeau prin iarba udă
și timpul ni-l legam pe tălpi cu sfori
gustând amorul de pe carnea crudă.

zâmbeau gonaci de vânt pe-obrajii rumeni
iubirea noastră se-mbrăca în floare
pe buze ne scriam cu dor de cremeni
topind zăpada din scrisori de soare.

tu ai plecat, târziu, când osul vieții
ți-a pus năframa peste viul grai,
uscând în mine, peste tot, nămeții
rămași în tolba cu-nfloriri de mai.

cioplesc și azi în lemn de nuc
prin plete umbre-mi dau de veste
că-s singur Doamne, și mă duc
să prind cu aripi, o poveste.
Autor Doina Bezea